

Előfizetési feltételek:
 Évesi árva . . . . . 6 ft. —
 Fél éves . . . . . 3 ft. —
 Évesi árva . . . . . 1 ft. 50 kr.
 Előfizetési lehet, csupán a kiadó lista
 talban B.-Gyarmaton.
 E lap szerkesztésére a nyitólétre vo-
 rtozód minden közlemények a szerkesztés
 társá költendőik.

NÓGRÁDI LAPOK

Hirdetések díja:
 Ot hasznos postai az . . . . . 5 kr
 Helyben minden kiadatoknál . . . . . 30 kr
 Nyugati és nyugati országok . . . . . 30 kr
 Hirdetési díj a kiadó listánál. Nagyobb
 és többévi hirdetések jutányosan eg-
 kálítottak.
 Előfizetési díjak, reklámok és hirdé-
 tések a kiadóra intézendők.

politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

B.-Gyarmat június 7.

(— rrr —) Jeszonazky Danó úr egy életrevaló, mert a mindennapi élet tapasztalatai által is igazolt eszmét pendített meg, mely nem ezéző kovesebbet, mint a nógrád-megyei pénzintézetek egyesítését. —

Igaz, hogy J. D. úrnak ezen eszme megpendítésénél, alig van több érdeme, mint az óramutatónak, mely a belszerkezet összműködésének eredményét öntudatlanul jelzi, — de azért örömmel üdvözljük őt e téren, mely ológ alkalmas arra, hogy a politikai baklövészek által szellemi reputációján ejtett esorbákat legalább némileg fedtesse, — miután mint egyik legzsilárdabb pénzintézetünk igazgatója jóakarató közreműködésével e részben hasznosabb szolgálókat lehet a közérdeknek, mintha politikai dilettantizmussával, erővel arányban nem álló küzdelemre tüzei továbbra is magát. —

Ezen eszme természetesen következménye azon ópen nem kellemes helyzetnek, melyben pénzintézetünk kivétel nélkül synyenek, s melyre J. D. urat is bizonyára azon tapasztalatok vezették, melyeket az általa igazgatott b.-gyarmati takarékpénztár forgalmi viszonyaiból merített.

Ugyanis a megyénk területén fennálló pénzintézetek távolról sem képesek közönségünk személyes hiteligényeit kielégíteni, — annál kevésbbé felelhetnek meg a földművelés, ipar és kereskedelem hitelszükségleteinek részint irányuk, részint a forgalmi körükbe vonható tőke eakélyvolta miatt. —

Es e tehetetlenség még érezhetőbbé válik az újabban nem ritkán sajnosan érzett pénzkrisisik alkalmával, midőn az ily esekély alaptökekkel bíró pénzintézetek a központon vagy épen nem képesek pénzt kapni, vagy ha kapnak is, bizonyára csak oly áron, mely mellett nyereségre alig számíthatnak, legfeljebb a forgalom megakadásából reájuk háruló kellemetlenségeket a veszteségeket kerülhetik ki, vagy napolhatják el. —

Mindezt tudva, önként merül fel a gondolat, nem volna-e üdvösebb, mind a tőkepénzesek, mind a hitelgénylők részére, ha ezen, a szükségnek megnevezett felelő forgalomra képes pénzintézetek egybeolvasztásával, egy szélesebb alapokra fektetett pénzintézetnek vetnök meg alapját, mely az eddigiek összegénél is tekintélyesebb alaptőke birtokában, nagyobb hitelre s nagyobb forgalomra leendne képesítő s így egymaga

hasonlíthatatlanul több eredményt mutathatna föl, mint a jelenlegiek összesesen. —

A kedvező eredmény sokkal szombetölőbb, semhogy a részvényesek az egyesülés eszméjétől idegenkedhettek, — miután vajmi könnyen kiegyenlíthető kérdés lenne a részvények őrtekének felforgó különbsége, sőt a netalán Gyarmat és Losonez közt felmerülhető rivalitás is, megnyugtató megoldást nyerhette, másrészt a kezelési költségek kevesbülése s az emelkedett hitel folytán nyerhető olcsó pénz mellett az osztalékok bizonyára nagyobbak lennének, mint a létező intézetek bármelyikénél.

Nem akarom fejtegetni, vajjon e-gészeséges nemzetgazdasági fejlődés eredményeként üdvözölhetjük-e a minden 3 - 4 mérföldön keletkezett takarékpénztárakat, főleg midőn a takarékpénztárak rég nem felelnek meg eredeti rendeltetésünknek, de hogy azon mintegy 5 - 600,000 ft-nyi alaptőke, melyen pénzintézetünk nyugszanak, korántsem oly tekintélyes, hogy annak kezelésére 7 különálló intézet szükségesnek, nem igenyel bővebb magyarázatot.

Végül azt hiszem, hogy ezen eszme keresztülvételére a jelen idő igen alkalmas, midőn pénzintézetünk kivétel nélkül érzik a helyzet nyomasztó voltát s egyik sincs azon körülmények között, hogy a többiek túlszámnyalására biztos kilátása lehetne. —

Egy pár szó Rafanides Károly körlelkész úrhoz.

Őn az Ipoly 22-ik számában pártfogó szárnyai alá veszi Kovácsik József tanító urat a múlt május elején megtartott b.-gyarmati iskolai vizsgálat alkalmából a Nógr. L. 21-ik számában, e vizsgálatra vonatkozólag, tett megjegyzés ellen. Teszi pedig ezt Kovácsik József úrnak az Ipoly ugyanazon számában közzétett, tisztelendőségodhoz intézett megkeresése folytán, olyképen, hogy a nevezett tanítónak minden igazat adott, a kérdéses vizsgálatot minden tekintetben díeseresen gyánút emelte ki, erről ha kell, még külön bizonyítvány kiállítására is ajánlkozott.

Kifejezi agyzersmind Tisztelendőség, hogy a Nógrádi Lapokban történt fel-szóalás ezek pártzenvedélyből eredő elfogultság kifolyása; mely, sajnos, már iskolánkban is felakarja lltai sátorát. Továbbá hogy: nevezetes dolog miszerint a nyilvános vizsgálatokra másnemű meghívások is birtjenenek, mint ahogy ez a szószékéről az illető lelkész által eszközölsbe vétetni szokott. Végre jelzi Tisztelendőség azon nehézségeket, melyek egy esetleg jobb vizsgálatnak átjában állottak s különösen hogy sok növendék, kik a jobbak közé lettek volna számíthatók, elmaradtak a vizsgárol; és hogy a növendékek mulasztásának száma

miről a tanító nem tehet, — 1170-ra ragott. Ez Tőged érintett levelének tartalma rövid kivonatban. —

Azonban, bocsásson meg Tősedég, ha mi e felszólására ismét néhány észrevételt tesztünk. Éspedig először azt, hogy: általunk különben tisztelt körlelkési dízes állása daezára, mi e spocintlis esetben, eluen ösmerhetjük Tősedéget elfogultlan és egymögúban dünteni hivatott bírónak; mert mi a Tisztelendőségedenél nem kisebb értékkel bíró tanúságokra hivatkozhatunk, ha kell, annak igazolásra végett, hogy a kérdéses vizsgálat csakugyan nem vala egyéb mint jól előkészített productio néhány (szám szerint mintegy 10) betautott leány-növendékkal, s hogy a jelenvolt többi, mintegy 43 növendék teljességgel nem is lett vizsgálat alá véve. —

Ez egy. —
 Másik meg az, hogy: Tisztelendőség egy szóval sem látja érleemesnek felelni a Nógr. Lapok azon megjegyzésére, miszerint a b.-gyarmati tanító urak midőn az iskolai évet 7 - s legjobb esetben 8 hónapra redukálták, megszozték a közoktatási törvény 11-ik §-ának 7-ik pontját, mely azt rendel, hogy: „a szorgalomtöki fultulhelyen évenként legalább 8. városban legalább 9. hónap legyen.“ Azaz hogy a tanító urak az iskolai évből három, s kedvezőbb esetben legalább két hónapot vontak el a szorgalomtökből.

Azon kérdés merül itt fel, volt-e Tősedégnek ezen törvényszegésről tudomása vagy nem?.. Hogy nem lett volna, fel nem tehetjük; ha pedig csakugyan volt tudomása, és ezt elhallgatá, ne vegye rosz néven, ha azt mondjuk, hogy Tősedég, akarva nem akarva, s mint ilyen nem lehet bír-raja a vizsga eredményének, mert könnyen belátható, hogy ha Őu a vizsgálatot netalán kinemelgítőnek nyilvánítaná, közvetve őu maga ellen is vádat emelne, amennyiben t. i. a megkurított iskolai évet elhallgatván, az e miatti felelőség terhének önkényt alávetné magát. — Akár állit ki tehát Tősedég Kovácsik József úr részére még egy újabb bizonyítványt, akár nem, ez előttünk, de (az előadott körülménynél fogva) bárki más elfogultlan előtt sem fogna bírhatni semmi érvényvel, mert mindig csak az fog belőle kiríni, hogy Tősedég midőn Kovácsik József úrnak kedvező bizonyítványt ad, egyszersemind a törvény megszegésében való részessége miatt, önmagát legyezi.

Ami Kovácsik József úrnak Tősedéghez intézett a „becsületében sértett“ férfit némes indignálóját kitejezni akaró, lerelét illeti, ez ismét nem egyéb ugyesen kiszámított, de ezúttal hajótörést szenvedett fogásnál. Mert hiszen mi nem mondtuk és nem is mondjuk, hogy Kovácsik József úr mint magán egyén nem becsületes ember; még hivatalos eljárását sem jellemzők ily érdeken, csak azt mondtuk és mondjuk, hogy: Kovácsik úr kérdésben lévő vizsgálatra szemfényvesztő productio vala, és hogy a törvény világos rendelete, s a fennálló helybeli iskolai szabályzatok ellenére egypár hónappal rövidítette meg a szorgalomtöki.

Hogy pedig ez ígyvan, már be bizonyított. —
 Csak röviden kell még nyilatkoznunk Tősedég azon megjegyzésére, miszerint: nevezetes: ha a vizsgálatokra mások is meghívást igényelnek mint épen az egyházi előjárók: s hogy elég, ha a vizsgálatok meg-

tartásának napja a szószékéről téstik közhírré. — de erről jövőre.

(Végo következik.)

Alispáni jelentés.

a május 27-iki közgyűlésen.

Méltóságos Gróf, Főispán Úr, Tisztelt megyei Bizottmány! Az időközi intézkedésekről, és a megye állapotáról törvényes köteleesség által parancsolt jelentésemet előterjesztendő, a dolgok tisztábtái áttekintése, és különösen az évi költségvetési szükségletek szabatosabb előtűntetése végett, szükségesnek látom, a lefolyt 1872 ik évet bizonyos tekintetben elkülönítve megvilágítani, hogy annak folyamata alatt gyűjtött anyag és tapasztalatokból a tisztelt közönség, a jelen és talán jövő években várható eredmények iránt tájékozást, és netalán szükséges intézkedésekre alapot nyerhessen.

A jelenkor élénk követelése tüzte a jó közigazgatást, ennek egyik közege a megyei törvényhatóság; végtelen nagy baj az, hogy a jó közigazgatás meg ez idő szerint hatáskban egy oly fogalom, melynek szabatos keretbe foglalható tetet adni, senki sem tud, egyéni fogalmak, individuális helyzetek nézőpontja szerint oly szerteágazó, nagy részben ki sem elégíthető rendezetlen tömegű nönek a követelések, miszerint a közigazgatási közegeknek azon kilátás feletti, hogy tulajdonképeni hivatásukat, mely a jó közigazgatás létesítéséből áll, betölteniök és minden odaadás mellett is a követeléseket kielégíteniök lehesse, kétségbe kell esniök. Nagy részben indokoltak voltak a lefolyt évben a közönség egyes tagjai által sürűn hangoztatott ama panasok, hogy megyénk közigazgatása rosz, azonban nem voltak igazságosak azok, kik a közdeléses nehézségeket, az utból elhárítani kellő akadályokat figyelmen kívül hagyva, annak okát az időszerteni megyei közigazgatási közegek télsességére vetették, az általános kitételekben ejtett kárhözvátás helyett, sokkal helyesebben teljesítik polgári kötelességüket azok, kik a baj okait mélyebben meg vizsgálva, annak orvoslására, bíles tanácsokkal, és buzgó közreműködésükkel törekcsenek. —

Ezen kétségbe ejtó, és a legbuzgóbb munkaerőkre is esügesztőleg befolyó állapot tarthatatlan, a fogalmaknak tisztulni kell, a közönség követeléseinek, nem különben a közigazgatási közegek kötelességeinek, rendszert kell üteniök, részemről azon erős hitet táplálva, hogy a felelős parlamentri kormány, és a törvényhatósági önkormányzat egymás mellett megállhatva, a jó közigazgatás a közönség bizalmán alapuló szabad választásból előálló közegek útján, teljesen utólérhető, ha az 1870: 42. és 1871: 18-ik a törvényhatóságokat és közegeket rendező törvényekben letett elvek az élet által kifejtettek, a közegek hatókör, és a felelőség teljes mértéke alkalmazásba vétetik, azonban valamint a bor az erjedés küzdelmei útján válik tiszta nemes i állá, az oldig hazánkban zagyva közigazgatás is, a köz érdekek megfelelő bívós alakot csak a közönség érdeklődő részvete és a hivatottak buzgó közreműködése által nyerhet.

Lehetetlen ezelt tőttünk volna-magunk elé, ezt feladatunkul véve, hogy a közigazgatás, a megyei rendezésnek lefolyt első évében már is jó legyen, valósítható feladatunk csak az lehetett, hogy a jó közigazgatás útjait egyengessük; és az utban álló

akadályokat elhárítsuk, a községi rendezés mint a kormányzat kiegészítő létszámára, végrehajtott; az ennek gyakorlati keresztül vitelehez megkiváncsolt jogszabályok közzétételére szabályozott úton megalkalmítottak, a megyei és községi utak készítése, az ahhoz való polgárok hozzájárulásának mértéke, tisztviselési szabályzatot, a volt négy sorozási járás munkálatait, jelenlegi közigazgatási beosztáshoz képest rendszeresen átadomítottak, úgy hogy a folyó évi ünnepelés már az alapon fogantatva tetett, a terhes örökségül reánk szállott árva össeírások a közigazgatás tisztikar idejének nagy részét igénybe vették, s mind ezen egyenkiut is, egészen annál inkább nagy és fáradságos eljárások, mind, a jó közigazgatásnak csak elvonulatait képezik, ha a törelten ut kiengyentetett, az ekkép részben lerakott alapokon, fog emelkedetni a társadalmi életnek közérdeke által elengedhetlenül megkiváncsolt ama kényelmes épülete, melynek neve a jó közigazgatás! Azonban ezen épületnek épségben fenntartására a tisztai kar magában jövőre is elegendő, az önkormányzatnak csak egy részét képezi a tisztviselő megválasztása, a községeknek folytonos meleg érdekeltlése, a tisztviselő eljárásának jóakórú támogatása, a tévedéseknek bízalmas utbaigazítása, sőt val minden egyesnek laudaklatlan törekvése, egyeni rökön-és ellenszenvnek félretételével, a közérdeklő épület fenntartásához saját tehetséggel ha csak egy maroknyi bontókkal is járulni, azon kellékek, hogy a közigazgatás nem csak jó legyen, de az önkormányzat által legyen az, mert ha a község érdekeltlése elhanyaglanék, meg lehet, hogy a jó közigazgatás tekintetében egyébként is gondoskodni volna, azonban a szívnél melegebb ápoló önkormányzat ezred-éves fája, kőbátatunkra elszáradna.

A közigazgatás körül tett egyes intézkedések részletesebb elősorolását a lefolyt évet illetőleg mellőzhetünk hiszem, amely nyiban a legutóbbi rendszeres novemberi közgyűlésben, a fontosabbakat felsorolni szándékom volt, a 7203 számra terjedő intézkedések fontosjai, a mennyiben azok sikerlése a végrehajto közegek önön független működésük által eszközölhető volt nagy részben fogantatva vétettek, azonban bírátlék mutatkozott ott, hol valamely ügy érdemleges elhatározása, többek között a községi álló illeték meghallgatásával, s mászaki felvétellel egybekötött előmunkálatok nélkül nem eszközölhető, ide tartoznak kizárólag a vizsábalyozási tárgyak, melyeknek eldöntés alá való megérlelését a lefolyt évben az elemi viszonyok, a minduntalan meg

újuló vizáradások, s a rossz utak különböző akadályoztak, főmérnök s jbeli szbíró urakat felelőség mellett figyelmeztettem, az e tekintetben létező hátrálékok gyors feloldozására, hogy az e részben fenálló panaszok folyó évben multhatlanul orvosoltassanak. —

A megyei múlt évi költségvetés alapján folytatott sáfarkodás, bizonyára az, mi a közönséget legközelebből érdekli, általa nosan tudva van, hogy az 1872 évrő 80247 forintban megállapított szűkséglet mellett 8078 ft fedezethiány mutatkozott, ahhoz járultak az 1871 évről fizetetlen maradt számlatartozások, 1039 ft 76 kr., az 1872 év folytatás előirányzatán túl, időközben szükségkép a csendülények megelölése végett bekövetkezett héremelések 1074 ft úgy hogy a fedezethiány ezen összegek hozzá számításával a tízezer forintot meghalálta, dacára ezen nyomasztó körülményeknek, sikerült oda vinni a dolgot, hogy az előirányzott összegnél mintegy tízezer forinttal kevesebbet költvén, a mind a mellet felmerült tízezer forintot meghaladó fedezet hiány a beszorgalmozott rabtartási tartozások s egyéb mellék-bevételekkel teljesen fedezetelt a nélkül, hogy külsősinőz folyamodni kényserültünk volna, sőt az 1872 év utolsó napján még 282 ft. 4 és négyhatod kr. pénztári maradvánnyal rendelkezhetünk. A közmunka váltásai pénztár számadása 74957 ft 59 kr irányában 72877 ft 39 kr kiadást mutat, e szerint a pénztári maradvány tesz 2080 ft 20 kr. a megyei magán pénztár jelenlegi készlete 8392 ft 42 és fél krajczár mutat, nevezetesebb összeggel járult ezen pénztár a losonezi megyei épületek igazításához, úgy közigazgatási indokokból némely előlegezéseket tenni voltam indítva, ezen előlegezések azonban batos kamat kötelezettség mellett történnén, folyó évben teljesen vissza fognak folyni, úgy hogy ezen pénztár állománya, a megyei külállományból beérkezők értékekkel, mintegy 12000 ft-ra fog emelkedni. —

A segédelmi magtár ez időszerinti rendelkezési alapja 38,484 ft. 95 kr. tesz, a tartozásban levő követelések összege még mindig 25,734 ft 27 és fél kra róg, a tisztai ügyési hivatal utasítottam az ezek beszedése iránt megrendelt törvényes eljárásoknak f. évi októberig lehető befizetésére reméltem hogy sikerülni fog az év folytatás egy ezen, mint egyéb megyei pénztárakról illető követeléseket beszedni, s ekkép a pénztári állapotokat teljesen tisztába hozni.

A megyei pénztárak által kezelt árva letétek összege tett 89941 ft 34 krt ezekből az 1872 év folytán az árvaszék által

kiutalványoztatott 42,806 ft. 78 kétcentyvel kr. az év végén mutatott az árvas letétek könyve összesen 47074 ft 55 és kétcentyvel kr letéti maradványt, mint azt az a, b, c, d, e, alatti kimutatások igazolják.

A lefolyt év keretében esett a jegyzői szigorlatok elintézése, mely nélkül a községi rendezés végrehajtása akadályozva lett volna, sikerrel kiállotta a szigorlatot (?) egyen, a képesítettek zárjegyzékét a 7 alatt mellékeltul szerencsém vagyon.

Ennek mintegy fonalán községi rendezés már előbből hozott megyei határozattal összehangolva végrehajtott, a közsekben s a csoportokban alkalmazást nyert jegyzők névjegyzékét 9 alatt ide zárn szerencsém vagyon.

Es így a községeknek törvény alapján lett új berendezésével, a megyei közigazgatási közegek apparátusa befejezést nyert, mivel pedig ennek végrehajtása részben már a folyó év elejére esik, a lefolyt 1872. egész év idejét az új rendezés előmunkálatai és az átalakult intézmények elhelyezkedése vették igénybe, s ez okból a megyei közigazgatás minősége tekintetében a lefolyt év, mint átmeneti, megítélés alapján nem képezheti; a megyei közigazgatás rendszeres menete, csak a folyó év elejétől vétehetik méltányosan a közönség által követelésbe, szomorú volna, ha a folyó és jövő évek tapasztalatai a megyei önkormányzatra rossz világot vetnének.

(Folytatás következik.)

Curiósumok.

Mescha mint statistikus

„Orvost Nógrád megye felső vidékének!” kiált fel a lelkes férfi az Ipoly utóbbi számában; orvost!.. mégpedig N. K. f. r. t. s. r. e. Mescha úr közelében, mert hiszen ha valaki annyit tárad az ügyér, hogy még ezikkirra is rájaja ily nehéz dolgokhoz nem szokott árva fejét, az csak megértelmé hogy a megye orvost rendeljen házi tühelyhez. — Aztán meg N. Kürtös, Nógrádnak legfelsőbb vidéke, azon última Tulo, melyen túl mindjárt a garamanták birodalma kezdődik.

Mi pedig elragadtatva a derek emberbarát e felszólalástól, ekként kiáltunk fel: „Mescha úr az Ipolyt, Mescha úr a T. — thyak és U. — sok elhallgattak, P. — rny Jenő pedig a magas politika intézője, és St. úr Károly a T. — reza lantosa, a kapufélfának ajánlák magukat, az ily hiányzatba jött kapacitásokat csak egy Mescha képes az Ipolyban méltóan pótolni. —

Egyébiránt apás a parte, a derek fér. fu csakugyan titáni árói fejt ki az Ipoly szellemi csodájának elmagyaráására, Kláuti dr. Veszélyos akadémiai „beszédéből,” hogy Magyarország népessége a kihalás küszöbén áll; egyéb statistico-topographicus adatokból pedig behonyítja, hogy: Szklabonya Ebeczkhez és más (szomszéd) helységekhez 12 óra járányira fekszik; hogy hazánkban évenkiut százezer emberrel több hal meg, mint „történni szabad volna,” s ez által a haza „tiz diametrális számított év alatt” (míntha csak G. — ka György ügyvéd úr replikáinak keletes stylumát olvasnók) „egy millió emberrel (sic!) veszteséget szenved.” —

De a tudós statistikus, aki saját szerény beömerése szerint, számtalan újsgakat, könyveket és rőpiratokat forgat, tovább is megy, mondván, hogy: Magyarországon a „lélekszám” ném úgy szaporodik, (mint a gomba? mint annak „a természetes törvény szerint” történni kellene; hogy Rau híres író szerint „rendes időjárás mellett” (!) az „országos népség” 20 év alatt megkétszereződik; nálunk azonban 87. év alatt sem kétszereződött meg.” (Érdekes kérdés támad itt: melyik országokban uralkodik azon rendes időjárás, hol a népség 20 év alatt megkétszereződött!.)

De még ez mind bagatellé; Mescha úr philantropicus lelke ezzel sem éri be, hanem jeles ezikke végén kibozza, hogy ha a „felső vidéknek” rőtön orvos nem adatik, a haza már nem évenkiut 100 ezer, hanem 3 millió lakossal fogyatkozik meg; ellenben annyival szaporodik márpedig (idezzük a ezikkiró ur saját szavait) „Magyarország ha egy év alatt hárommillió lélekkel szaporodik ez nem kárára, de hasznára válik.” Hozzá tehetjük hogy: egészségre is. Quod erat demonstrandum.

Valóban bámulattal tölt el bennteket Mescha András úrnak e nagy stúdiummal egybeállított statistico-elinatologio-topographico-meteorologicus tanulmánya; melyben, ügylázatik, még a prágai „Politikának” is van része, mely magyar érztletű (!) lap dr. Veszélyos akadémiai előadását illusztrálván, azt hozta ki belőle, hogy a magyar faj bizonyos évek multával végkép elenyészik a föld színéről; mit dr. Veszélyoski sietett megczafolni; csak is annyit constatalván, hogy a magyar faj kevésbé szapora mint az e honban élő többi népfajok; ami rég nem újsg. — Vagy Mescha úr történetesen épen e czafolatát nem olvasta volna dr. Veszélyosknak?

Valamivel több a semminél.

Aki a semmiről nem tud hosszasan írni az ne legyen tárczíró, mert száz eset közül kilencvenkilencszer ismételnie kellend kicsiben azon maig megfejtetlen műtet, mely a világ létesítésének alapul szolgált, főleg ha bűrsorsa oly elhagyott helyére dobá a világnak, hol a változottságot csak hírből ismerik az emberek.

Es az ily elhagyott helyek nem ritkák s így nem esoda, hogy nekem is e helyek egyikét jelölje ki lakhelyül a véletlen, mely különben is kedvét lel az ellentétek összehozásában

Mindig a változottságot szerettem. — Öltözétemet aligha változtattam gyakrabban mint eszményképemet s ezt alig többször, mint lakhelyemet.

A sors megboszulta álhatatlanságomat s erőnek erejével ellenkező irányba akar terelni s meggyőzni arról, hogy a változottság kedvelése egy fán terem a felültelességgel.

S ha sikerülend engem e meggyőződésre vezetni, gratulálók a sorsnak mert ezélt ért. —

Ki is venné tőlem rossz néven, hogy nem akarok felletes lenni az alaposág jelen napjaiban, főleg ez áldott országban, hol a sors különös kegye folytán, mint született törvényhozók, politikusok, filosofusok s finanszierek jönnék világra az emberek, hol minden tudnak tanulás nélkül is, s ha találkozik eszeveszett, ki fáradságot s időt pazarol tanulmányokra, az sem bír egyéb

főlénnyel kortásai felett minthogy diplomával igazolhatja azt, mit a többiek elégségsnek tartanak kitélülék igazolul.

Egyébkint buzdításnak ez is elegendő, a természetben sines helye az ugrásnak, annál kevesebb az utalóg nézetekben.

A kinek ideje és türelme van várakozni, az még megérheti a szebb napok hajnalát. —

Addig érje be a mindennapiasság száraz kenyérével, melyet, ha épen izetlennek találja, eléggé fűszerezhet a társas élet kellemével. —

A társas élet ellen nem lehet panasz, az évek csak élenkítik azt a serdülők sorogával, anélkül hogy a rég felszerülteket tova ragadná, más irányban, más czél felé.

Ugyanazon mosolygó arczokkal találkozik, melyeket három négy év előtt tanult ismerni, legfeljebb az emberek közvetlen környezete; az öltözék változott.

E szende arczkifejezésű, fekete szemű, szapora beszédű, széleslye leánykát is már három éve ismerem. Még ma is fiatal, mert mikor megismertem még gyermek volt, de azért már bele vegyült a nem gyermekek körébe, hogy annál több ideig legyen tagja a változatlan gárdának, — s ha ma nem épen olyan, mint akkor volt, alig okozza más, minthogy akkor széles szalmakalapot viselt buzavirággal díszítve, ma keskeny, fodros szelét bord vad rezálával s papánczal ékítve. Szerelmes volt akkor is, mint ma, kevesebb esalóist ismert, de azért még sem volt hiszékenyebb. —

Azon szöke firtós, kek szemű asyphid

teremtés, ki a gyorsan váltakozó lovagokat, akarva, nem akarva, de mindenesetre ügyes manőverekkel távolítja el magától színtén régi ismerősöm. Tanúja voltam első fellépésének s azőtől figyelemmel kísérem. Lépteit s nem változó szépsége a sympathia azon nemét kelté belennem, mely nem növekszik, nem fogy, de állandósága annak igazoltságáról tanáskodik. Ha közelebből ismernek egymást s a véletlen gyakrabban hozná körébe, talán változnék e viszony, ha e névvel illethetnem ismeretségtünket, mely nem haltot át még azon határon, ahol az érdekelttség kezdődik.

Mjnt vélekedik ő nem tudom, — de nem is törekedtem kitűdni. Aligha nem úgy néz engem, mint ki ő réá néve már élvezett, e tudat azonban aligha sérti hiúságit, mert soha sem mulasztám el jeleit adni azon hódolatnak, melyet minden esinos nő megkövetel még azoktól is, kik egyébiránt maguk iránt érdeket kelteni nem tudnak vagy nem akarnak. Tehát körülbelül tisztában vagyunk egymással, de azért egyikünk nem zarta el még azon utat, mely a közelebbi ismeretséghez vezet, amelyet talán már rég igénybe vettém volna, ha az ezen utat őrző slynx nem emlékeztetne ovatoságra.

A többiek sem szenvedtek több változást, mint mennyit az idő kíméletlen kézzel okozni nem áttalot. Hisznök, remélnek s talán szeretnek mint évek előtt s mint talán évek után fognak, s ép oly könnyed önfeladtséggel lejtik a gyorspókat, mint az előbálón.

Mindenesetre jobb a zúgolódásnál, melylyet elég, kárörvendő van, ki mosolylyal hallgatna.

S már kész volnék sütté gondolatokba merülni, ha egy szerény leányka naiv mosolyával fel nem vidítja kedélyemet s kedvet nem ad, az érem másik oldalának meg szemlélésére.

Beszédbe erőtünk. Sok komolyságot mondott el a tréfa lállás leple alatt. Elmondta, hogy két év előtt szerelmes volt belém s én olég ügyetlen vagy lelketlen valélek észre nem venni vagy viszonozni. Könnyű volt réá felelnem s a vádat melylyel engem a multa nézve illetett, ellene emelnem a jelenre vonatkozólag.

Ki kéllekedett jobban az elmondottak valóságán, — nem fészegtem, mert a legrosszabb esetben is egy unalommal üjszgett est kellemes előltesét eredményező s beszélgetés s alkalmat nyújtott gyönyörködőm a vonásokban, melyeket eddig hidegeknek ismertem, de melyeket egy előttem ismeretlen erő átváltoztatott, hogy ne tartssam többé pusztá mesének a szép Galathés történetét, de rotteggem Pygmalion sorsát.

Ha tréfát ég velem, ám tegye. Ha ez büntetése leend az én tréfáimnak, örömmel viselem, mert szelidebbet kívánom sem lehet. —

Most pedig oda jutottam, hogy becsulatot kell kérnem azoktól is, kik nem értették, de méginkább azoktól, kik megértették soraimat; mert ez egyszer nem írtam a semmiről.

Gratulálunk az Ipolynak az ily esztét. reporterhez. De miután előtünk, a tudós Ran adataira támaszkodó Mescha úr mégis sokkal nagyobb tekintély, semhogy ellenében túlmérselt kérdéseket akarjunk felállítani, szabad legyen az általa felhozottakból az oklinali tárgyó emberiség javára, a hazánk különleges érdekében levonni a következő végeredményeket u. m.

Ha évenként 100 ezer ember nem születik, vagy meghal, ez a dia metrális számított év alatt egy millió nulla. (correct) Azouban

Ha Ran szerint az országos népességnek minden 29 esztendő alatt meg kell kétézer ezredüni, ezen számítás, a belőle folyó cubikus emelkedés alapján ilyen árendetés eredményt szolgáltat. T. i. felvéve: hogy a magyar birodalomnak, kerek számmal, most nem több csak 15 milliónyi népessége van, lesz a folyó század végén: 30.— 1929-ben 60;— 1958-ban 120;— 1987-ben 240;— a Krisztus urunk születése utáni 2000-ik évben pedig 400 millió lakosa (persze, hogy az óvatos Ran szerint, reudes id ő j á r á s mellett! —) Feltéve pedig hogy az időjárás csakugyan reudes leend, és N. Kürtösön vagy valamely e helységhez 12. órányira eső szomszéd közönségben megyei orvos lesz alkalmazva, nem lehetetlen, hogy azon boldog bimilleni elumot (melyből már csak 12 év választ el) más többekkel Mescha úr is megérthetendő, s a mostaninál jobb magyarsággal az akkor már Dunává növekedendőt Ipolynak legalább is két milliónyi olvasó közönségét tudósíthatni. Quod fax int superi! —

Ellenben igen szomorú képet tár elénk a lehetőség másik oldala, azon esetre, ha az orvos nem fogja hamar kinevezetni. Ekkor ugyanis, Mescha úr szerint, az ország évenként 3 milliócskával fog megkevesébedni, vagyis rövid 5 év alatt Magyarország és kapesolt népeinek összes lakossága a földszínről végképen elpusztulni! —

Mindzekkel pedig nem azt akarjuk mondani, hogy: ne neveztesék ki orvos Nőgrádmegye felső vidékét, ott ahol éppen szükségesnek fogna találni, hanem csak, hogy: azon véres kard, melyet Mescha úr az Ipolyban körülhordoz — nem damaszak acél, de fűzfából való.

Ha tudós Rau statisztikusa a nevező módra vagyis visszafelé olvastatnék, micsoda más tudós név fogna innen származni?.. Teszék próbát tenni.

Papp Károly úr politikai frontváltogatásának érdekes története.

Hát ez csak úgy történt, hogy: az Úr 1865 — 68-ik éveiben létre jövőn szerencsésen Magyarország és Ausztria közt, a dualismus alapjára fektetett egyezmény, és kinevezve lévén a miniszteriumok, Papp Károly úr is, mint sok más loyális hazafi, mozdalmi érzé keble istendőt, és folyamodványt nyújtott be a magas cultusminiszteriumhoz valamely neki való hivatalos állomás utótléréseért; igérvén, természetesen, hogy ő kész is, képes is penájában boldogítani a hazát, s — önmagát. —

A magas cultusminister úr azonban (minkét ez Beniczky Gyula akkori képviselő, s az iustans pártfogója, legjobban megtudná mondani) történetesen más nézetekben lévén, és ressortjában, azon alkalommal, a pappok szaporítását nem látván szükségesnek, Papp Károly úr folyamodványát „... az a. „a petitio amoveri“ fele végzésel hátrátolva küldte le a megye alispáni hivatalához. —

Boldog isten! hány száz, és hány ezer ember járt igyinstánfájával, anélkül hogy e miatt, eddig élvezte reputációjában esorbít szenvedett, s hogy a kérelmével olutasított folyamodó ezért, Magyarország alkotmánya, kormányja, és ennek hódítziglen való minden intézménye és közege ellen engesztelhetlen bosszót esküdtött volna! —

Papp Károly úron azonban megessett ezen gyengeség.

S ő ennek folytán rögtön frontot változtatva, miniszteri hivatalaspiransból, itt saelsóbaloldali hazafi, felirván vitézi paizsára a történelmi jelzőt: „flectere si superus (t. Eötvös) nequeo, achenota (t. i. Madarász és Buzsárményit) movebo.“

S míg ilyenén nagy elbúsultában, megyei jegyzői minőségében egyrészt híven ette az állam kenyerét, s diesereses devotiával teljesíté a törvénytelen kormányrendeleteit; — másrészt utou-útfélen folytatta a „szarnok bitórlók“ (t. i. ugyanazon kormány) elleni becsmerlés neves szájhazsát, azon álokoskodást hangoztatva politikai consequentiájá(?) igazolásul, hogy hiszen ő nem az államnak kinevezett, de a megyének megválasztott tisztviselője, (és az igaz is volt; mert ő nem nevezetett ki a miniszter által azon hivatalra, melytől kérelmeze. —)

Hogy azonban a P. K. úr által felállított különbözőségi theorema, az állam végzettségével szemben, nem vala és nem lesz soha egyéb, mint gyarló önműködés, ezt Papp Károly úron kívül talán már mindenki, hármily pártköz tartozzék is, tudja és beösméri.

Múlhatatlan szükségese vala ezen előzménynek előre becsajátása avégből, hogy hozzá szólhassunk Papp Károly úrnak az Ipoly múlt vasárnapi számában „mel-tassunk némi figyelemre“ czim alatt közölt cikkre azon passzusához, mely szerint ő magára nézve bosszantónak mondja azt, hogy politikai elv tekintetében egy sorban említtetik Bodnár István úrral, aki az Ipoly pártját otthagya, frontot változtatott. —

Már hiszen, ha ezt Bodnár István megtette, megtette, amint fenebb láttuk ugyanazt s még amugyabban tisztelt Papp Károly is. — Csakhogy míg Bodnár István, P. K. úr elismeréséhez képest is, a józan politikát követők táborába tért vissza, addig P. K. úr maradt a maga régi vesszőparipáján. —

Ezek elmondása után még csak egy megjegyzésünk van Papp Károly úr nagy olvasottságot tanúsító kasonlatára, mely szerint hivatkozván Merlin de Thionville példájára, aki sajátlta a szerencsétlen Marie Antoniettét mint hölgyet de gyűlölte benne a királynőt, s ez által Papp Károly úr, magára vonatkozólag, kértelen igazolást akarja érvényesíteni annak, hogy: ő is lehetett tisztviselője a „pecsoives“ Nőgrádmegyének, s ugyanakkor kormánypártlensé saelsóbaloldali: erre csak azt jegyezzük meg, hogy a hasonlat nagyon sántit: mert azt tudjuk, hogy Merlin de Thionville bajtalan republicánus létére is loyális, és a szerencsétlenség iránt, még a trónon ülők irányában is érzékeny ember volt; de azt sehol sem olvastuk, hogy nevezett francia hazafi hivatalt vállalt, vagy kért volna az általa gyűlölt „királynőtől“, mtg Papp Károly úrról igen is tudva van, hogy kért biz ő, de nem kapott hivatal boldogult Eötvös cultusminisztertől. — Hinc illa extasis!

Egy politikus esziamodia naplójából.

VII.

Junius 6.án.

Az Ipoly 22-ik számában neheztelég említi Papp Károly ur, hogy „legalább némileg nem szellőztettem, milyen volt azon nyilatkozat, mit őn az Ipoly lapfelfüggesztéséről lemondása alkalmával közlé tett, továbbá, hogy Bodnár István úrral egy compániába hoztam, s hogy ha ő helyét az Ipoly mint lapfelfüggesztő ott hagyta is, s Reményffy úrnak oldaldőfét adott is, — mind ez nem a jobboldal javára történt; — s végre kijelenti, hogy valamint az 1789 ki francia forradalomban Merlin de Thionville gyűlölte a királyokat, őn épen ugy van a jobboldal, vagy is épen úgy gyűlöli azt.“

Ezeket hozza őn föl ellenem, — de a földolagra nézve elismeri, hogy igazat írtam midőn elmondtam, hogy őn az Ipoly lapfelfüggesztéséről lemondott. En csak ezt kívántam jelezni a N. Lapokban. S ez tehát az ő beismerése szerint is igaz.

Hogy az ő lemondó nyilatkozatát sem némileg sem bővebben nem „szellőztettem“ azért történt, hogy az ő nyilatkozatát nagyon fontosnak, s becses uri személyét nagyon neveztessek — kiltzött tárgyakhoz képest — nem tartottam s nem tarthattam.

Előttém fontos csak az volt, hogy ő többel magával, az Ipoly megfűggesztés elmerülésnek indult ladikjából kimenekült. Elmondtam, hogy ő, Bodnár, Tokorny és Némethy K. hagytak ott az Ipoly lapot. — S ez megint igaz. — Ő arra látzók selyt fektetni, hogy Bodnár nem mint lapfelfüggesztő hagyta ott. De nekem miudogy akár mily titulusban részelt, — igaz maradt még is, hogy ő is — tehát mint munkatárs, ha így jobban tetszik, ott hagyta a baloldali közeget. —

Azt hogy ezen odahagyása mi javunkra, a jobboldal javára történt volna, én elő nem hoztam, azzal nem dicskedtem; s az az általában nem sokat gondolok, hogy hozzá lettek? — de az mégis igaz maradt, hogy ők négyen az Ipolyt kerekelt oldottak! — Azt őn t. Papp Károly úr különösen bölesen tette, hogy nem jött át a Nőgrádi Lapokhoz, mert úgy járt volna, mint Jónás próféta; ki kellett volna a hajóból vetni s a cethal ette volna meg, s most meg volna fosztva az örömtől, önnék gyönyörű cikkeit olvashatni az Ipolyban, s megítélni a nagy különbséget Merlin de Thionville és őn között; kihez őn épen ugy hasonlít: mint Pálfalva, Páriához.

Restelli azt is, hogy Bodnárval egy compániába hoztam! Már miért restelli?

Igaz-e hogy őn az Ipoly-t ott hagyta? Igaz. — Igaz-e hogy Bodnár is ott hagyta? Az is igaz! — Igaz-e hogy őnök mint munkatársak ott voltak? az is igaz. Bodnár az őn szerkesztőségbe alatt volt Ipolyban is, nevezetesen az 1872-dik évi november hóban kijött 33. 37. 38. számokban cikkekkel az őn compániájában írt, és az őn engedelmével akkor jó volt az ő compániája? Micsoda?

Azután ha őn nem restelt Bodnár társaságában az Ipolyba irni, ha őn nem restelt volt megyei aljegyző léttére egy a megye előtt ignota quantitást Gazzdik Lajost megfaklyásdiktiozni, ha őn nem restelt Bodnárhoz egy faklyásmenet alkalmával (őt égig magasztaló) diktiót tartani: abban senki restellani valót nem lát, hogy őnök az Ipolyt Bodnárval együtt vagy egymás után hagyták oda. Az más kérdés, hogy Bodnár az őn compániáját joggal nem restelli-e? Mert én őnök közt nagy különbséget látok. Körülbelül olyat, mint Montblanc! és a pálfalusi vakondtársaság között, vagy hogy jobban megérthessen őn; olyan különbséget látok, mint egy nagy palócz sárga tök, és egy finom ananász között. És őn boldog elbizakodottságában azt hiazi, hogy őn az ananász! Isten neki! én ezt sem bánom!

Igaz! a Reményffynek őn által adott oldaldőfésél is kell meg valamit mondanom.

Az az oldaldőfés (tudom őn csak azért írta cikkeit hogy ezt elmondjam) abból állott, hogy őn kijelentvén a lapban, miután ez a balközép közegének hirdette magát, önnék abban mint szélső balinak semmi kereset nem lehet, nem érti, mit keres ott Reményffy, ki szinte szélső balnak adja ki magát? —

De daczára ennek, Reményffy, inconsequens helyzetében, most is ott van — az őn szép, következetes és jellemteljes példája reája semmi hatással nincs!

Neki talán erősebb orvosság kellene: Mit annak egy oldaldőfés?

De ez szélső bali belügy. Ebbe nekem nem illik avatkoznom. — S úgy is tudom, hogy ha halál lesz is, ember halál nem lesz belőle!

Önnék cikkeiből azt is megtudtuk, hogy őn minket gyűlöl. Mondhatom viszonzásképp hogy mi őnt szeretjük, — de nem mintha szeretjük őnt volna, hanem, mert jobban szeretjük hazánkat, minsem gyűlölhetnénk ellenségeinket. —

Még egyet. Őn cikkekben „valamely Czizmaffy nevű uri emberről tesz említést. Már miért valamely? Az írói republikában szabad-e kivált oly nagy democratának, mint őn híreszteli magát, lenézőleg megnevezni valakit. Mondtam-e én őnról, hogy valami Papp Károly-féle úri ember. Nem! En őnt illően megbecsültem; én simpliciter simp-

lex Papp Károlyról emlékeztem, és nem adtam önnék semmi melléknevet, pedig mint régi nemes ivadéknak tudom van predicatuma is? U. i. Czizmaffy.

A helybeli színészársulat.

Előre becsajtván, hogy a nyilvános pályák emberének a közönség bíráló észrevételei irányában túlzékénykodóknek lenni nem szabad, — mert nem a közönség van öreztük, hanem megfordítva: továbbá, hogy mi részünkről sem specialis rökön, — sem én annal kevésbé: ellen-szeny által senki iránt nem vezérletünk, hanem teljesen elfogulatlanul, csupán az ügy iránti tárgyilagos szempontból indulva ki, inkább engedékenyen, mint szigorral akarjuk elmondani véleményünket: a jelenleg B. Gyarmaton időző színészársulat személyzete és működéséről, az eddig látottak és tapasztaltak után, oda nyilatkozunk, hogy: e társulat egyáltalában a jobbak közé tartozik; különösen pedig az illető szerepekben jók: a két Völgyi-pár; Biróné; Lovási (az időse); Egri (kit egyes termete és erőteljes éreze hangja is egyaránt ajánlanak); Bácsné; Bács (aki hógedűn művész); Szabó (őreg szerepekben); Hetényi tavai oda haladt; de hangján még mindig nehéz fátyol ül; s mint első szerelmesek a plastikai mozdulatokat is jobban elkell sajátítania. —

Sajnálunk kell, hogy Völgyi igazgató úr Tóthot a színpadra bitte qualificalatonak bolott ezen becsületes embernek sem emlékező tehetsége, sem kiszólási képessége, sem termete nem színpadra való; hangja eddig oly szerencsétlen, hogy nem kell egyéb, mint e hangot meghallani, miszerint a közönség tífrelme eljászva, és a darab sikere kezkeztatva legyen. Nézetünk szerint tehát Tóth úrnak a színház körül máneum foglalkozás volna adható, mely az ő ekképpen jó kiérdemlendő tisztességes kenyeret biztosítani fogná. —

A — nérol mint nőrol tartozzuk bővebben szólni: csak azt jogyazzuk meg, hogy: benne is megvan a joekarát, — de a színpadon mint színész, minden illusiót elront. —

A többiek csak mellékzerepekre lévén hivatva, ezekrol most nem szolunk tuzetesebben.

Végül nem tehetjük, hogy kifejezzük ne adjunk a közönség azon osztatlan óhajának, vajba Völgyi igazgató úr az itt oly jó emléken élő Aranyossy-párt minél előbb szerződött. — Nem fognak ugyan ők a most itt lévő legjobb erőket elharmályosítani, de megadnak a társulatnak azt, ami még hiányzik; mi a maholnap tágas szinkörre való tekintetből őszintén és sürgőleg ajánlható. —

Az előadott, és többnyire sikert aratott eddigi darabok körül bíralaton alólinak csak a pünkösdi vasárnapján szinre hozott „Huszárcsinyt“ mondhatjuk; s hogy az a miveltebb izléses bíró közönség előtt (a közreműködők ügyekete daczára) meg nem bukott, mondhatni: egyedül ifjabb Völgyiné, a deli termető markatavosnyó pompás bravúrja, és pezsgő jó kedvének tulajdonítható. — A darab még közönséges vasárnapji bohózatnak sem válik be, volna hogy színműnek vagy vígjátéknak volna nevezhető Tartalma egyáltalában nincs, hacsak a „kocsnárosné bort ide, az árgilusát!“ fele élmélyesség ismételt felkiáltásokat nem vennék annak A cigányok igen jól voltak Alóltörve, s megtettek mindent amit ily szerepben lehet. De a közönségre való hatni akarás azon módja, hogy a bógó alá bújat barna művész egy negyed óráig mutatgató nadrágfoltjait a cigányok bohózatához sem méltó helyzetben; aztán az a nagy elpáholási jelenet, melynek fele, harmadrésze is elég lett volna; végre a két főszerepivőnek a közönség előtt lassú vonatottsággal történt egyingre vetkőzése, az neshetika iránti minden tekintet félretelelésről tanokolónak. Igaz hogy mégis volt teps és kihívás, de ügyeljen igazgató úr kisse ne csak a gallériára, hanem a közönség magvára és színeire is, melynek az ily laza spectaculumok a leghatározottabban állíthatom, teljesen és végképen inye ellen vannak.

A rokkant huszárok előadása kedden jól sikerült; valamint a csőtörtőkön nagyobb közönséget érlemlőt „Gyermekorvos“ is. —

Hírek.

A b-gyarmati dalárda által e hó 4-én rendezett tavaszi mulatság jól sikerült. A vidék ugyan kevésbé volt képviselve, de a városi közönség egyedül is elegendően ily kedélyes mulatság sikerehez. Este a polgári kör helyiségében folyt a tánc, mely csak az éjfélutáni órákban végződött. A kör helyiségei alig voltak képesek a megjelentek befogadására s ez alkalommal is behízigált, mily nehezen nélkülözhető városunkon egy tánc-kösterem.

A b-gyarmati polgári fiatalok e hó 11-én rendezett tavaszi mulatságát a polgári körben. —

† Rák Balázs városunk volt főlelmei tanítója, ki 43 évig működött a nevelés területén, május 31-én 61 éves korában elhunyt.

Tegnap este számosan vettek részt. Nyugodtak bekeben.

Egy szerencsétlen anya, ki már évek óta örülési rohamok mutatkoztak, a napokban Beeskén egy két éves és egy hat hónapos gyermekét kóssal megsebzé, a kisebbik rögtön meg is halt.

A Keeskenői Lapok múlt száma vezérezikket hoz a káromkodás ellen. Kíváncsok, hogy a többi vidéki lapok is föl-emeljék szavukat e rút és nemzetünk műveltségét nem a legjobb világításba helyező szokás ellen, hogy így az Általunk megkezdett íróháború egyetlen színezetet öltve, szélesebb körben eredményezze a kívánt sikert.

A m. k. államvasutak igazgatósága igen mérsékeltén áronkéjuzásokat léptette tett életbe három napi tartással Losonczeről a szilácsi úrdőhelyre múlt hó 31-től

szeptember hó 30-ig. A jegyek árában a zolyomi indulástól a úrdőhelyig és vissza való átszállítást és díjak is beutoglaltatnak. Menet és térít jegyek Losonczeről: II. oszt. ft. 4. 28. III. oszt. ft. 3. 42. — Indulás Losonczeről: szombaton 6 óra 15 percz este vagy vasárnap 6 óra 16 percz reggel. A visszautazás Zolyomból bármely vonattal, de legkésőbbben a kedden reggel 5 óra 24. perczkor elindulóval eszközölhető.

Bradics nevű cipészsegéd, ki ügytelenségét már egyszer megkísérelé a b-gyarmati sétatérén; f. hó 5-én az Ipolyba ugrott, ismét szerencsésen megmentették.

It. M. A jövő számban már adhatnánk ha addig elkészülhetne.

S. K. Verőcze. Ily magán természetű kérdések s érzékenykedések szelőlőzetek nines terünk, egyéb természetű polemiákra is a kegytelenség visz s azon kötelesség melylyel a közérdek iránt tartozunk. Adtam annak, akinek szót.

Ugyanezt kell ismételnem egy b-gyarmati polgárnak, ki az iskolagyűlésben szólt fel. Az ezentűli kifogástalan működés lemond a legzebb czáfolat Mikulasy ur részéről.

Ch. M. úrnak Cséce. Egy kis üdvölet kérek.

Szerkesztői üzenetek.

L. L. Eger. Lapunk körén kívül eső szives közleményét nem használhatom.

Felelős szerkesztő:
Harmos Gábor.

H i r d e t é s e k.

Saját találmányu biztos

poloska irtó szerét

ajánlja a t. ez. közönségnek Schmidt János zahorai asztalos mester u. p. B-Gyarmat.

Egy szobabeli butor kitisztítására bőven elegendőes egy kis üveg ily szer melynek ára 1 frt. alkalmazási utasítással együtt.

Megrendelések postai úton, utánév mellett rögtön teljesítenek.

Haszonbérlet

A szécsényi uradalomhoz tartozó mint egy 400 magyar hold kiterjedésű Sípek község határában lévő birtok f. évi szeptember hó 29-ik napjától három évre haszonbérbe adandó lévén a haszonbérlet kívánók felhivatnak; miszerint e tárgyban magukat alólírottal Szécsényben érintkezésbe tenni sziveskedjenek.

Tersztyánszky István
szécsényi uradalmi ügyvéd.

Hirdetmény.

Nóg-ádmegyébe kebeleztet Lónyabánya község határában, a vasuti állomás tőszomszédságában 1 hold belsőség, 53hold szántóföld, 17 hold rét, 400 hold erdő regalejogokkal; továbbá: Fülek város határában 14 hold rét. — Udornyan 96 hold erdő és regalejog, — Losonczon 7 hold szántóföld 3 hold rét, — Garáb helység határában 3 hold szántóföld, örök áron szabad kézből eladandók.

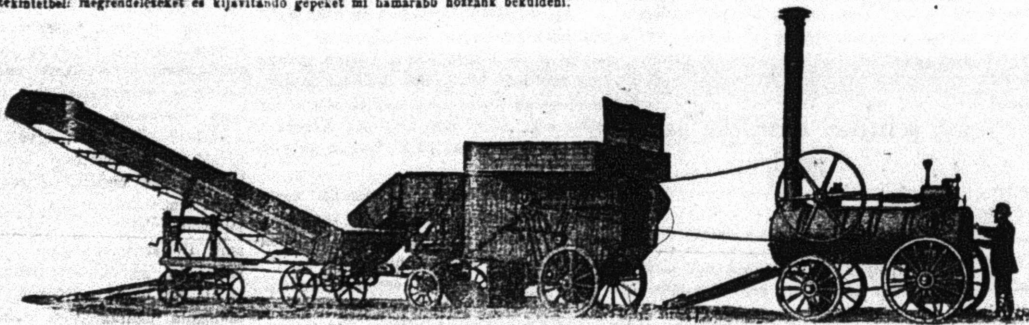
A venni szándékozók, a mellékes érdekek kikerülése végett, biztos tudomást s bővebb értesítést nyerhetnek Szabó János köz- és váltó ügyvédnél B-Gyarmaton levélben, vagy személyesen. Részletfizetések kiköthetők. — Ezen birtokok eladási határideje június hó 22-ig terjed.

3 - 4

ROBEY & Comp. LIMITED.

Iroda: Pesten. üllői-ut 1. szám.

Erreml van szivesen a n. é. csodalatosság és iparos urak tudomására juttatni, miként utjonnan felszerelt műhelyeinkben, mindennemű gépjáratásokat elf-gadunk és horonyféle a vízszinti szakmába vágo munkára vállalkozunk, melyekre vonatkozó megrendeléseket legpontosabban és leggyorsabban végrehajtani első kötelességünknek fogjuk tartani. Hogy azonban gépjárat és csapó gépek javításokkal május és júniusban tölthetjük meg ne legyünk, kérjük az e tekintetben megrendeléseket és kijáratandó gépeket mi hamarabb hoznánk beküldeni.

Együttal bátorodunk az igen tisztelt venni szándékozókunk különös figyelmükbe ajánlani, mivel már eddig is számos megrendelésünk vannak, az ország szerte legjobb hírből álló

Patent vasrámás gözcseplőgépeinkre

és mivel igen valószínű, hogy későbbben megrendelésekkel tal leszünk terhelve, kérjük erre vonatkozó megrendeléseket, ép egy juhmosásra alkalmas szivattyukra, sorvető-, kaszáló- és oselőplőgépekre, kazalrakó-gépekre, lő-gereblyékre stb.

minél előbb lezeinkhez juttatni, hogy azokat a szokott pontossággal még jóval ez időny előtt szállíthassuk. Dúsan felszerelt raktárunk meglátogatása végett erreml tiszteltteljesen meghívjuk a n. é. gazdaközönséget és kívánatra szivesen szolgálunk legyen lépés leírásokkal és árjegyzékkel.

A bécsi kiállításon Robey & Comp. Limited a pesti cég (nébke által Szekrényessy Kornél ur által lesz képviselve, ki bármily tudósításokkal és tanácsokkal szivesen fog szolgálni. Levelek vagy Pestre üllői-ut 1-ös szám alá intézendők, vagy Szekrényessy Kornél urhoz Bécsbe. Wandl szállóházban (Petersplatz).

es. kir. szabadalmazott s az orvosi testület által megvizsgált és jó-mak talált patkány, házi- és mezei egér-vakond és svábbogár pusztító melyet sokféleképen alkalmaznak, valódi mindőségben Lieberman n. H. kereskedésében ugyasintén hók üzletében Szécsényben kapható, 1 nagy bádog 1 frt. kábádog 80 kr. Egyesbádog megrendelése is után-vétel mellett gyorsan teljesítik. Ugyanott kapható citrom-kenőcs, egyedül szer a fagybolyagok és tyakaszem ellen egy tégyly 50 kr. It is egy kivonattal a sokfelől érkező tudósításoknak: Mianan az öntől kapott es. kir. szab. egér és patkány pusztító arkanum kitűnő szolgálatot tett, legyen szives még egy nagy adagot küldeni postai utánvételrel. Battyányiné. 22—24.